

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **W**, IČO X, zastúpeného JUDr. E, proti žalovanému **O**, zastúpenému JUDr. J, o nekalú súťaž, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 29. marca 2007, č. k. 40 Cbs 25/2002-580, takto

r o z h o d o l :

Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 29. marca 2007 č. k. 40 Cbs 25/2002-580 v časti výroku o trovách konania **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo dňa 29.3.2007 č. k. 40 Cbs 25/2002-580 rozhodol tak, že konanie zastavil a žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania vo výške 140 156,10,- Sk na účet právneho zástupcu do troch dní odo dňa právoplatnosti uznesenia.

Proti výroku o trovách konania podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu, že súd prvého stupňa dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam podľa ustanovenia § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p. Žalobca zastáva názor, že súd prvého stupňa postupoval nesprávne pri výpočte trov právneho zastúpenia, a to najmä z dôvodu, že priznal žalovanému náhradu trov právneho zastúpenia, okrem iného aj za účasť na pojednávaní konanom dňa 21.12.2006, avšak v tento deň sa žiadne pojednávanie neuskutočnilo. Žalobca ďalej uviedol, že výpočet trov právneho zastúpenia je nesprávny aj z toho dôvodu, že súd prvého stupňa vypočítal daň z pridanej hodnoty z celkovej sumy trov právneho zastúpenia, avšak DPH sa viaže len na samotnú odmenu a režijný paušál, náhrada za spotrebované pohonné hmoty,

náhrada za použitie osobného motorového vozidla a náhrada za stratu času nie sú predmetom zdanenia podľa zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty. Žalobca považuje napadnuté uznesenie za nepreskúmateľné, pretože neobsahuje výšku náhrady za spotrebované pohonné hmoty a náhrady za použitie osobného motorového vozidla. Žalobca podaním zo dňa 19.6.2007 doplnil svoje odvolanie, pričom poukázal na skutočnosť, že právny zástupca žalovaného sa dňa 26.4.2006 zúčastnil na Krajskom súde v Banskej Bystrici okrem pojednávania vytýčeného v označenej veci ďalších dvoch pojednávanií vo veci toho istého žalobcu a žalobca uhradil žalovanému dňa 16.5.2007 na základe uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 29.9.2007, č. k. 40 Cbs 36/2002-579 trovy konania vo výške 126 020,- Sk, vrátane náhrady za spotrebované pohonné hmoty, náhrady použitia osobného motorového vozidla, ako aj náhrady za stratu času počas cesty na pojednávanie a späť. Vzhľadom na túto skutočnosť je žalobca toho názoru, že je v rozpore so zákonom, keby žalobca zaplatil žalovanému náhradu za spotrebované pohonné hmoty, náhradu použitia osobného motorového vozidla, ako aj náhradu za stratu času počas cesty na pojednávanie a späť vo všetkých troch konaniach. Žalobca preto navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnuté uznesenie v časti výroku o trovách konania tak, že neprizná žalovanému náhradu za spotrebované pohonné hmoty, náhradu použitia osobného motorového vozidla, ako aj náhradu za stratu času počas cesty na pojednávanie a späť a výšku náhrady trov právneho zastúpenia určí podľa platných sadzobníkov a podľa vyhlášky 655/2004 Z.z.

K odvolaniu žalobcu podal žalovaný vyjadrenie, v ktorom uviedol, že dňa 21.12.2006 sa síce neuskutočnilo vo veci pojednávanie, avšak v tento deň bol urobený iný úkon právnej pomoci, za ktorý mu patrí náhrada trov konania, a to písomné podanie na súd. Žalovaný vyjadril tiež názor, že účtovanie DPH z celkovej odmeny urobené súdom prvého stupňa, považuje za správne a takisto považuje za dostatočne preskúmateľné napadnuté uznesenie v časti týkajúcej sa náhrady za spotrebované pohonné hmoty a náhrady za použitie osobného motorového vozidla. Na základe uvedených dôvodov žalovaný navrhol, aby odvolací súd odvolanie žalobcu zamietol a rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal vec v zmysle ustanovenia § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 písm. c/ O.s.p., bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zdržania sa konania porušujúceho práva majiteľa patentu a poskytnutia primeraného zadostučinenia. Žalobca vzal písomným podaním zo dňa 28.2.2007 žalobu v celom rozsahu späť z dôvodu, že prebiehajúci súdny spor nemá pre neho ekonomický význam, a preto súd prvého stupňa napadnutým uznesením konanie zastavil a rozhodol o náhrade trov konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa v medziach podaného odvolania a dospel k záveru, že prvostupňový súd nesprávne právne posúdil vec, keď priznal žalovanému daň z pridanej hodnoty vo výške 19% z celovej odmeny, t. j. zo sumy 117 778,20 Sk. Súd prvého stupňa použil pri určení náhrady trov právneho zastúpenia správny právny predpis, tento však nesprávne vyložil, keďže podľa ustanovenia § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa tarifná odmena určená podľa § 9 až 14f o daň z pridanej hodnoty. Z citovaného ustanovenia jednoznačne vyplýva, že o daň z pridanej hodnoty sa zvyšuje iba tarifná odmena bez režijného paušálu a cestovnej náhrady.

Pokiaľ ide o priznanie náhrady za spotrebované pohonné hmoty, vrátane náhrady za použitie osobného motorového vozidla na pojednávanie súdom prvého stupňa, Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že žalovaný nepredložil súdu prvého stupňa technický preukaz osobného motorového vozidla, ani iný doklad, ktorý by odôvodňoval výšku cestovných nákladov tak, ako si ich vyčíslil žalovaný vo svojom podaní. Z napadnutého rozhodnutia nie je zrejmé, v akej výške a na základe akých skutočností súd prvého stupňa priznal žalovanému náhradu hotových výdavkov, spočívajúcich v cestovných nákladoch.

Je nutné tiež konštatovať, že súd prvého stupňa v napadnutom uznesení uviedol nesprávny úkon právnej služby, za ktorý bola žalovanému priznaná náhrada trov a ktorý mal byť žalovaným vykonaný dňa 21.12.2006.

Na základe uvedených skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací rozhodol v zmysle ustanovenia § 221 ods. 1 písm. h/ a ods. 3 O.s.p. tak, že uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici v napadnutej časti zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 16. januára 2008

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu